

DE VRIJ GEZELLIGE VRIJGEZEL

Klucht in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE VRIJ GEZELLIGE VRIJGEZEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Wim van der Kolk, vrijgezel

Bianca van Dalen, echtgenote van David

David van Dalen, echtgenoot van Bianca en kameraad van Wim

Wilma Jansen, hartsvriendin van Bianca

Angelique Roosen, vriendin van Bianca

Hans ter Velde, kameraad van Wim

Gerda Vuuren, buurvrouw van Wim

Hannie ter Poort, buurvrouw van Wim

Corine van Dalen, moeder van Bianca

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af in de woonkamer van Wim van der Kolk. Het toneel is uitgerust als een luxe zitkamer. Ergens moet een ingelijste foto van een kat aanwezig zijn, een telefoon en een wijnrek staan met flessen wijn. Verder moet er links, rechts en aan de achterzijde een deur aanwezig zijn.

EERSTE BEDRIJF

Het eerste bedrijf speelt zich af aan het eind van een vrijdagmiddag.

Wim en Hans zitten in de kamer te praten.

Wim: Dat was een prima idee van jouw Hans.

Hans: Ja, dit was een keer wat anders dan die traditionele vakantieborrel.

Wim: Wel toevallig dat we allebei tegelijkertijd vakantie hebben.

Hans: Ik was van mening dat ik wel een extra vakantie verdiend had. Ik heb in het afgelopen jaar zo veel overuren gedraaid dat ik wel 3 maanden vakantie kan nemen.

Wim: Bij mij is het niet anders. Ik had ook even helemaal schoon genoeg van het werk. Begrijp me goed, ik vind mijn werk hartstikke leuk, maar de boog kan niet altijd gespannen staan.

Hans: (*Staat op*) Ik ben het helemaal met je eens. Zo, nu ga ik even kijken of thuis nog alles in orde is en dan ga ik op de bank plaatsnemen om mijn zonden te overdenken.

Wim: (*Lachend*) In dat geval zal je dit weekend wel niet meer van de bank komen. Want met zoveel zonden ben je wel even bezig.

Hans: (*Gespeeld verongelijkt*) Nou.., dat valt best wel mee.

Wim: Moet ik alle dames opnoemen die je in de afgelopen jaren hebt versierd en waar je na verloop van tijd hem gesmeerd bent.

Hans: Ja, maar dat was alleen omdat ze altijd over trouwen begonnen. En je weet wat de dokter altijd zegt: one woman a day, keeps marriage away. (*Gespeeld*) Als je het goed bekijkt ben ik eigenlijk best wel zielig.

Wim: Ja, ik zal jou beklagen. Tenminste zodra ik daar tijd voor heb.

Hans: Ja, dat zeg je nu wel maar kijk eens naar je zelf. (*Pakt de foto van de kat*) Jij had nooit problemen met meneer Willemsen.

Wim: Maar dat kwam dan ook doordat wij een perfecte relatie hadden. Als ik thuis kwam deed ik zijn bakje vol en als hij zijn behoefte moest doen liet ik hem naar buiten.

Hans: Kijk dat bedoel ik nou.

Wim: Wat bedoel je nou?

Hans: Heeft meneer Willemsen ooit tegen jou gezegd: voeten van de bank, ruim die rommel eens op, de vuilnisbak moet buiten worden gezet. Nou?

Wim: (*Lachend*) Als je het zo bekijkt, dan heb je gelijk. Meneer Willemsen was niet veeleisend.

Hans: Trouwens, heb je nog geen andere kat....?

Wim: Nee..., ik ben nog aan het rond kijken.

Hans: Ga dan naar het asiel, daar zitten katten genoeg.

Wim: (*Verontwaardigd*) Nee, hoe kom je bij die gedachte. Ik wil een nieuwe kitten, eentje die ik alles kan leren en die precies weet wat wel mag en wat niet. Nee, een tweedehandsje komt er hier niet in.

Hans: Nou ja, je moet het zelf weten, voor mij zou het niets zijn, zo'n kat in huis.

Wim: Nee, jij houdt van andere poesjes. Van dat soort die je leven zo moeilijk maken.

Hans: Ja, ze eisen iets meer aandacht, maar daar krijg je dan ook veel meer voor terug. Maar goed, ik ga naar huis en zou zeggen: veel plezier in je vakantie en tot vandaag of morgen.

Wim: Ja, tot ziens. (*Hans af*) Zo, en nu maken we het ons gemakkelijk en gaan we vakantie houden. (*Pakt de foto van de kat*) Ja meneer Willemsen, ik moet zeggen dat ik jouw aanwezigheid wel een beetje mis. Maar wees gerust, binnenkort is er een nieuwe meneer Willemsen. (*Nadenkend*) Nee, dat kan niet. Ik kan hem niet opnieuw meneer Willemsen noemen. (*Tegen de foto*) Weet je wat, ik noem hem meneer Jansen. Dan heet hij precies zo als die vriendin van Bianca. Dat is ook een katje wat je niet zonder handschoenen moet aanpakken. (*Lachend*) Wat zal ze er de pee in hebben, altijd weet ze precies wat goed voor mij is en hoe ik het moet doen. (*Schamper*) Ha..., laat ze naar haar zelf kijken. Geen kerel die het bij haar uithoud. (*Zet de foto weg*) Zo, en nu alles klaarmaken voor vanavond. (*Loopt af naar de keuken en komt even later terug met een fles wijn en glas, bakje chips, chocolaatjes en dergelijke*)

Wim

Wim: Zo, dat wordt een gezellig avondje. (*Wil zich een glas wijn ingieten en pakt de afstandsbediening*) Eens even kijken of er nu al wat leuks is op de TV. (*Mobiel gaat*) Wie zou dat nu weer zijn. Met Wim van der Kolk....? Janine....., wat kan ik voor je doen....? Luister even Janine, ik weet dat jij je haren geblondeerd hebt maar doe mijn een plezier en open mijn agenda in de computer even....., nee doe nou maar..... Je hebt hem geopend...? Mooi, wat staat daar....? Juist, vakantie, urlaub, vacation, ferio. En dat betekent....., (*Meesterachtig*) Goed zo, ik ben dus met vakantie.... Nee, ik heb even geen tijd, bel maar een ander.... Nee, ik ben niet onmisbaar. De enige die mij onmisbaar vindt is de minister van financiën omdat hij mij belasting kan laten betalen, verder ben ik niet onmisbaar. En als je dat niet geloofd, kijk je maar op het

kerkhof..... Hoezo...? Het kerkhof ligt vol met onmisbare mensen en toch is alles blijven draaien, de wereld is niet vergaan..... Het maakt mij niet uit dat er geen anderen bereikbaar zijn. Ik heb vakantie..., en daarmee basta. Nee Janine, ik hang nu op. Ik wens je een heel prettig weekend en tot over drie weken. (*Einde gesprek. Gespeeld*) Jij bent onmisbaar..., ha, het zal wel. Zullen ze het toch 3 weken moeten leren zonder mij te doen. (*Gaat weer zitten, pakt de wijn en de afstandsbediening. Gaat de deurbel. Moedeloos*) Wat nou weer. (*Staat op en opent de deur*) Nee maar, buurvrouw. (*Gerda duwt Wim aan de kant en komt binnen*)

Gerda

Gerda: Ja, ik zag dat je thuis was en ik dacht laat ik even kijken of alles goed met je is. Anders ben je nooit zo vroeg thuis. Er is toch niets aan de hand?

Wim: (*Gespeeld treurig*) Ja...., helaas...., er is wel wat aan de hand...?

Gerda: (*Geschrokken*) Toch niets met je ouders of je broers en zusters....?

Wim: (*Treurig hoofdschuddend*) Nee...., met mijn familie is alles in orde...

Gerda: Maar wat is er dan...? Ben je ontslagen....?

Wim: (*Krijgt een idee*) Ja, ik ben ontslagen.

Gerda: Oh...., wat erg.... En wat nou...?

Wim: (*Onnozel*) Ja, dat weet ik ook niet precies. Als ik over 3 weken weer aan het werk ga, dan hoor ik het wel.

Gerda: Over 3 weken weer aan het werk...?

Wim: Ja, ik ben voor 3 weken ontslagen en dan moet ik mij weer melden.

Gerda: Ik begrijp het niet helemaal.

Wim: Buurvrouw, ik heb vakantie. Gewoon 3 weken vakantie.

Gerda: (*Gepikeerd*) Zeg dat dan gewoon.

Wim: Ik wilde het eigenlijk geheim houden.

Gerda: (*Nieuwsgierig*) Waarom wil je dat geheim houden?

Wim: (*Geheimzinnig*) Omdat ik straks een paar vrouwen over de vloer krijg.

Gerda: (*Geschrokken*) Nee toch...

Wim: (*Gespeeld*) Ja...., en dat wordt me een feest.

Gerda: (*Teleurgesteld*) Nou ja, dan ga ik maar weer.

Wim: Dat lijkt me ook beter, of.....

Gerda: (*Gretig*) Ja.....?

Wim: Je moet willen meedoen.

Gerda: Bah. (**Af**)

Wim: (*Grijzend. Tegen zichzelf*) Zo, die zijn we weer kwijt. Als je het goed bekijkt is het een vervelend mens. Overal mee bemoeien..., en volgens mij heeft ze ook nog een oogje op mij. En nu terug naar de wijn en de tv. (*Gaat weer zitten. Pakt de fles wijn en wil weer ingieten als de deurbel gaat*) Nee he. Wat zou ze nu weer bedacht hebben. (*Staat op en gaat naar de deur*) Zo en wat zijn we vergeten?

Bianca

Bianca: (*Treurig met een grote koffer in de hand*) Dag Wim. (*Loopt langs Wim heen*)

Wim: (*Verwonderd*) Dag Bianca..., wat kom jij doen?

Bianca: David en ik zijn uit elkaar.

Wim: (*Verbijsterd en verwondert*) Wat zeg je me nou.....? Jij en David uit elkaar....?

Bianca: Ja, ik heb er genoeg van. Altijd dat gezeur.

Wim: (*Enigszins in paniek*) Maar wie....., waar....., waarom.

Bianca: (*Verwonderd*) Waarom..., je vraagt waarom?

Wim: (*Onnozel*) Ja....

Bianca: Omdat ik er genoeg van heb altijd te doen wat David wil.

Wim: (*Onnozel*) Oh..., en doe je dat dan...?

Bianca: Ja, en dat weet jij zelf ook wel.

Wim: (*Tegen het publiek*) Ik weet nergens van, onnozel geboren en altijd ook onnozel gebleven. (*Tegen Bianca*) Maar wat kom je dan precies hier doen..., als ik vragen mag?

Bianca: Jij bent onze beste vriend en woont het dichtst bij..., en verder wist ik eigenlijk niemand die een woning heeft die groot genoeg is.

Wim: (*Onnozel*) Oh..., dus mijn woning gaf de doorslag. En dan maar zeggen dat grootte er niet toe doet.

Bianca: Nee, natuurlijk was jouw woning niet het belangrijkste. Maar jij bent altijd aardig en hebt nog nooit iemand in de steek gelaten. En ik heb je hulp nu gewoon nodig.

Wim: (*Weifelend verwondert*) Jaja... En nu wil je.....

Bianca: Ik wil een tijdje bij jou komen wonen.

Wim: (*Grote ogen*) Je wilt bij mij komen wonen.

Bianca: Ja..., ik moet toch ergens kunnen wonen tot ik iets voor mijzelf heb gevonden.

Wim: Eh ja...., eh..., maar kun je dan niet beter bij een van jouw vriendinnen....

Bianca: Die hebben allemaal een heel klein huisje of appartement..., daar pas ik niet bij.

Wim: (*Onnozel*) Jaja..., en hier pas je wel bij in.

Bianca: *(Treurig lief)* Ik mag toch wel even bij jou in huis verblijven.....?

Wim: *(Zucht hopeloos)* Ja....., *(Nadrukkelijk)* natuurlijk mag je hier blijven..... Weet je al hoe lang....?

Bianca: Ik denk voor een paar weken, dan heb ik wel iets voor mij zelf gevonden.

Wim: *(Onnozel geschrokken)* Een paar weken...

Bianca: *(Gespeeld treurig en lief)* Ja, dat is toch niet te veel gevraagd....?

Wim: Eh....., nee..... Ik denk het niet.

Bianca: Mooi, zal ik dan de logeerkamer maar nemen?

Wim: Eh ja.. *(Wil nog meer zeggen)*

Bianca: *(invallend)* Mooi. *(Pakt koffer en gaat midden achter af)*

Wim: *(Staat verloren op toneel)* Heb ik dat weer. Hoe kunnen David en Bianca nou uit elkaar gaan? Het is altijd zo'n leuk stel. Nou ja, ik zal straks wel horen wat er precies aan de hand is. *(Gaat zitten)* Zo, en nu eerste dat wijntje. *(Wil ingieten als de deurbel gaat)* Tjeetje, wie zou dat nu weer zijn. *(Staat op en doet de deur open)* Nee maar, Wilma....., jij hier. *(Wilma drukt Wim aan de kant en loopt het toneel op)*

Wilma

Wilma: Waar is Bianca...?

Wim: Ook goedendag Wilma.

Wilma: Nou, zit niet te emmeren. Waar is Bianca..?

Wim: Die is even op haar kamer..

Wilma: Mooi, *(Wijst)* daar.....?

Wim: *(Knikt)* Ja...

Wilma: Nou dan zullen we even gaan kijken of ik haar kan bijstaan in deze moeilijke tijd. **(Af)**

Wim: *(Staat een beetje radeloos rond te kijken)* Het is net of het weer mei 1940 is. Iedereen marcheert maar naar binnen. *(Zucht)* Nou ja, het zal wel weer over gaan. *(Gaat weer zitten en pakt de wijnfles als de deurbel gaat)* Ik word niet goed. *(Staat en gaat naar de deur)*

Angelique

Angelique: Goedemiddag Wim.

Wim: Goedemiddag Angelique, wat kan ik voor je doen.

Angelique: *(Komt binnen)* Ik heb het net gehoord van Bianca en David....., is Bianca hier?

Wim: Ja, Bianca zit op de logeerkamer.

Angelique: Mooi dan ga ik even naar haar toe. **(Af)**

Wim: *(Perplex)* Natuurlijk is dat goed..., kom toch binnen en loop

meteen door. Ik heb vandaag toevallig een open deur dag. (*Kijkt naar de deur*) Zouden er nog meer komen....., of.... Nee. Zo, en nu dat glas wijn. (*Pakt de wijnfles als de bel weer gaat. Mismoedig*) Hoe is het mogelijk. (*Staat weer op en gaat weer naar de deur*)

David

David: Dag Wim, is Bianca hier?

Wim: Ja, die is hier.

David: Zit ze op de logeerkamer? (*Wim knikt*) Mooi dan ga ik eens even met haar praten.

Wim: Ik zou heel even wachten als ik jou was.

David: Waarom dat dan?

Wim: Omdat ze niet alleen is. Wilma en Angelique zijn bij haar.

David: Ja, en...?

Wim: Ik kreeg het idee dat de amazones op oorlogspad zijn.

David: Op oorlogspad...? Hoe bedoel je dat?

Wim: Eerlijk gezegd weet ik dat ook niet precies... Om eerlijk te zijn, ik weet eigenlijk niets. Het enige wat te horen kreeg is dat jij en Bianca uit elkaar zijn.

David: (*Kwaad*) Ja, die feministische dolle mina is met een kwaai kop opgestapt.

Wim: En ik zie dat dat jou niets doet en jij gewoon de rust zelve bent.

David: Natuurlijk ben ik ook kwaad, zou jij dat dan niet zijn.

Wim: (*Onnozel schouderophalend*) Ik weet niet eens waarom jullie ruzie hebben.

David: Omdat ze wil dat mijn schoonmoeder bij ons in komt wonen.

Wim: (*Begrijpend*) Ja, nu kan ik begrijpen dat jullie ruzie hebben. Hoe lang zou ze bij jullie komen wonen?

David: Een paar maanden, tot ze een nieuwe woning had gevonden.... Maar je weet hoe dat gaat. Eerst een paar maanden en na verloop van tijd worden het een paar jaar en uiteindelijk blijft ze bij ons.

Wim: (*Onnozel*) Maar is dat dan niet gezellig?

David: (*Kijkt hem kwaad aan*) Je kent toch die dragonder.

Wim: Ik heb haar wel eens gezien op een verjaardag bij jullie, en toen leek ze me best aardig.

David: Laat je niet in de luren leggen. Na de verjaardag, als iedereen weg was, kreeg ik altijd de volle laag. Dit had ik niet goed gedaan, dat had ik niet goed gedaan.... Ik was blij dat ze uiteindelijk haar bezem pakte en naar huis vloog.

Wim: Nou, dat zal toch wel meevallen....

Wilma

Wilma: (*Ziet David staan*) Oh ben jij er ook. (*Kijkt rond en ziet de fles*)

wijn en het glas staan) Kijk, dat zocht ik. (*Giet een glas wijn in en neemt het glas mee af*)

Wim: (*Moedeloos in zichzelf pratend*) Of het goed is dat je een glas wijn pakt? Ja hoor, geen probleem, gewoon pakken. Of het lekkere wijn is? Dat weet ik nog niet, zo ver ben ik nog niet gekomen.

David: Vindt jij dat zo maar goed?

Wim: Ja, wat moet ik dan.

David: Haar even duidelijk zeggen dat ze dat niet mag.

Wim: (*Onnozel kwaad*) Ja hoor, ik heb hier een bijeenkomst van de dochters van Kenau Simonsdochter Hasselaer en ik zal even zeggen dat dat niet mag. Ja, en jij mij morgen bezoeken in het ziekenhuis waar ik pap door een rietje lig te eten.

David: Wat ben jij toch ook een watje.

Wim: (*Uitdagend*) Weet je wat, ga jij het maar vertellen... Ik zal je niet tegenhouden.

David: (*Twijfelend*) Eh... ja, dat kan ik niet doen. Het is tenslotte jouw huis.

Wim: Jaja, ik ben een watje hé? Je bent zelf een watje.

David: Sorry, misschien was ik wat te snel met mijn oordeel. Maar wat gaan we nu doen?

Wim: Wat gaan (*Nadrukkelijk*) we doen? Ik ga niets doen. Ik denk dat het het beste is dat je Bianca, (*Nadrukkelijk*) en haar vriendinnen, meeneemt naar huis en het daar uitpraat. En dan gewoon verder gaan met jullie huwelijk.

David: Ik denk er niet over. Die eigenwijze trut moet maar eens weten dat ze niet alles maken kan.

Wim: (*Ongemakkelijk*) Nou..., misschien is dat de verkeerde instelling. (*Deurbel. Spottend*) Goh, ik krijg visite. (*Staat op en doet de deur open*)

Gerda

Gerda: Ik wil je even zeggen dat ik het zeer vervelend vind dat je dit soort dingen doet, we hebben een buurt met een goede naam en dat moet zo blijven.

Wim: Ook goedendag buurvrouw.

David: Ook goedendag mevrouw.

Gerda: (*Schamper*) Kijk eens aan, nog zo'n seksmaniak.

David: (*Verbaasd vragend*) Pardon?

Gerda: Ja, doe maar niet zo verbaasd, ik heb van deze persoon wel gehoord wat hier plaatsvind.

David: (*Kijkt naar Wim, die haalt achteloos de schouders op*) Ik kan u niet helemaal volgen.

Wim: (*Invallend*) Maar dat is ook niet nodig want deze bovenste

beste buurvrouw wilde net weer gaan. (*Deurbel. Moedeloos*) Als het niet zo was dat er werd aangebeld, ging ik naar bed en kwam er voor morgenvroeg niet meer uit. Eens kijken of er nog een vluchteling zich komt melden in dit asielzoekerscentrum. (*Opent de deur*) Dag Hans, iets vergeten?

Hans

Hans: Ja, ik ben mijn agenda kwijt. Ik denk dat ik hem op de keukentafel heb laten liggen. (*Kijkt even rond. Wilma en Angelique komen binnen*) Zo, je hebt aardig wat visite gekregen in die korte tijd zie ik.

Wilma en Angelique

Angelique: Als jij dan voor het eten zorgt dat zorg ik er voor dat de anderen het ook weten en dan kunnen we morgenavond mooi die avond organiseren.

Wim: (*Bedenkelijk*) Mag ik vragen wat we morgenavond gaan organiseren.

Wilma: (*Bazig*) Nee, dat mag je niet. Heb je de koelkast vol?

Wim: (*Verwonderd*) Wat..., waarom...

Wilma: Omdat ik eten ga koken, die arme Bianca is helemaal van de kaart. (*Kijkt kwaad naar David*)

Wim: (*Verbaasd vragend*) Eten koken?

Wilma: Ja, ik ga er van uit dat je weet wat dat is.

Wim: (*Spottend*) Nee hoor..., eten koken wat is dat nou weer.

Wilma: Dat is er voor om te zorgen dat iedereen weer op volle kracht kan deelnemen aan het spel van het leven.

Gerda: (*Verontwaardigd*) Oh, wat is het hier een bende. (*Tegen Wim*) Ik had dit niet van jou verwacht. (*Tegen Wilma*) En u moest zich ook schamen.

Wilma: (*Verbaasd*) Wat moet ik...?

Gerda: U schamen, dat u hier met z'n allen zo te keer gaat dat u tussentijds moet eten om weer op krachten te komen.... Bah. Ik ga de bewonerscommissie hiervan op de hoogte brengen, als u dat maar weet. (**Af**)

Wilma: Wat was dat...?

Wim: Jij, over 30 jaar.

Wilma: Ik over 30 jaar?

Wim: Wacht maar rustig af, dan zul je het zelf nog wel merken.

Wilma: Maakt me ook niet uit, ik ga koken.

Wim: Ga je gang. (*Wilma af. Angelique heeft ondertussen in haar mobiele telefoon een nummer opgezocht en belt*)

Angelique: (*Tijdens het afgaan*) Ha, die Monique.... Ja, luister, we gaan morgenavond een lady's night orga..... **(Af)**

David: Je hebt het wel druk met al die dames.

Wim: (*Schamper*) Goh..., zou je denken.

David: Die Wilma is helemaal een bazig typje.

Wim: (*Nadrukkelijk*) Was mij helemaal niet opgevallen.

Hans: (*Heeft het hele gebeuren met verbazing staan te bekijken*) Ik was van plan om vanavond in de kroeg op vrouwenjacht te gaan..., maar ik denk dat ik maar hier blijft. (*Tegen Wim*) En dan tegen mij altijd doen alsof niets van vrouwen moet hebben.

Wim: (*Vermoeid*) Bemoei jij je er alsjeblieft ook nog een keer mee.

Hans: Nee, vooral niet ergens mee bemoeien. (*Guitig*) Je wilt ze natuurlijk allemaal voor je zelf houden. Heb je er daar nog meer zitten...?

Wim: (*Treurig knikkend*) Ja, er zit er daar nog een.

Hans: Laat me raden...

Wim: (*Invallend*) Bianca zit daar...., de echtgenote van (*Wijst*) David.

Hans: (*Verbaasd*) Heb je hier ook al getrouwde vrouwen zitten?

Wim: (*Geërgerd*) Ach man, hou toch je mond. Het is helemaal niet wat jij denkt.

Hans: (*Vrolijk*) Nee, dat zal wel niet.

Wim: Maakt mij ook niet uit wat je denkt. Ik ga eerst een glas pakken. **(Af)**

Hans: Wat is hier eigenlijk gaande?

David: (*Nors*) Mijn vrouw had vandaag weer eens een van haar nukken en ik wilde voor deze keer eens niet toegeven.

Hans: (*Vragend*) Ja....

David: En toen besloot ze om de koffers te pakken en hier bij Wim in te trekken.

Hans: Ja, dat is niet zo mooi.

David: Nou, ze kan me wat. Ik hou mijn poot stijf.

Wim

Wim: Zo, en nu neem ik eerst een glas wijn. (*Pakt een fles en gaat zitten. Deurbel. Moedeloos*) Nee, he.... Wie zou dat nu weer zijn.... Volgens mij is iedereen die ik ken ondertussen wel aanwezig. (*Staat op en gaat naar de deur*)

Corine: Is dat lieve kleine dochttertje van mij hier?

Wim: Mevrouw van Dalen, goedenavond. Ja, uw dochter Bianca is hier.

Corine: (*Ongeduldig*) Mag ik dan misschien even binnenkomen?

Wim: Ja hoor, kom gerust binnen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto